

insøbe. Efter hvad der foreligger, kan jeg, som sagt, ikke forundre mig herover, og jeg kan derfor ogsaa erkjende, at den Betænkelse, som nogle ærede Medlemmer af Thinget nære med Hensyn til Anskaffelsen af hele det Antal Cavallerivaaben, som Regjeringen har foreslaaet, ikke er aldeles ubegrundet. Jeg kan dog ikke erkjende, at den er tilstrækkelig begrundet, og jeg kan ikke dele den; jeg troer, at man derved sætter det finansielle Hensyn altfor høit, og at man overburderer det, man muligt vil tabe ved nu at anstaffe nogle flere Cavalleri-carabiner, end man efter den definitive Hærsordning maaskee vil komme til at bruge. Mit Forslag støtter sig til den bestaaende Organization, den factiske Tilstand, og jeg tilstaaer, at det altid forekommer mig betænkligt at gjøre Forslag eller at bevilge, uden at have noget virkeligt Grundlag; jeg troer, at man ikke skal opgive eller forlade det Grundlag, man har, før man har faaet et nyt. At en Formindstelse af Cavalleriet kan være sandsynlig, vil jeg ikke nægte; efter hvad der foreligger det høie Thing, og efter hvad der er bekjendt, er det vistnok ikke ganske usandsynligt, at Cavalleriet vil komme til at undergaae en hyerligere Formindstelse; men det er dog meget betænkligt at tage Hensyn til den fremtidige Tilstand i en negativ Retning, og, som sagt, at forlade det Grundlag, hvorpaa man staaer. Da jeg imidlertid kan begribe denne Betænkelse, samt da Udvalgets Mindretal, og forsaavidt ogsaa dets Fleertal, ikke afgjør Principspørgsmaalet om Cavalleriets fremtidige Vedværelse, men kun foreslaaer, at Spørgsmaalet udsættes, saaledes at der ikke nu beslides det fulde Antal Vaaben, jeg har begjæret, skal jeg ikke tillægge dette en større Vigtighed, end det factisk har, og jeg kan derfor subsidiairt slutte mig til, hvad Mindretallet har foreslaaet, nemlig at en foreløbig Anskaffelse af 1,800 Carabiner finder Sted; viser denne sig i sin Tid ikke at være tilstrækkelig, maa en Efterbevilling søges af Regjeringen. Det kommer herved for mig meget i Betragtning, at jeg nærer det Haab, at en ny Armeeplan vil kunne vedtages i Rigsdagens nærværende Session, hvorved der ogsaa — som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede — vil være Tid til

uden stor Ulempe at supplere, hvad der da maatte vise sig at være manglende; men jeg maa dog paa samme Tid meget anbefale mit oprindelige Forslag til det høie Things velvillige Overveelse. Der kan være den Betænkelse, at der, naar vi anstaffe 3,000 Carabiner, og det senere maatte vise sig, at Cavalleriet kun behøver 2,400, 2,000 eller 1,800, ikke vil være nogen Brug for det overskydende Antal Vaaben; men jeg troer i denne Henseende at kunne berolige det høie Thing. Vi have ikke for mange Vaaben, og vi ville, hvis vi blive kaldede til Mobilisering eller Krig, høre saadanne Raab paa Vaaben, at jeg er overbevist om, at de, der i dette Dødsblik vøtere for en mindre Anskaffelse, da ville fortryde det. Ele vor Erfaring gaaer den Vej; vi have under Krigen maattet anstaffe tildeels meget slette, tildeels mindre gode Vaaben, som vi have betalt med en Priis, for hvilken vi før Krigen kunde have havt gode Vaaben. Det har altid viist sig hos os, at naar en Mobilisering eller en Krig stod for Døren, manglede vi Vaaben. De Cavalleri-carabiner, for hvilke der muligt ikke turde blive Anvendelse efter deres oprindelige Bestemmelse, ville kunne finde en overordentlig god Anvendelse til Armering enten af Ingeniørtropperne eller af det Mandstab, som skal besætte Søforterne, i hvilket Fald de kunde overlades Marinen; thi det er fra mit Standpunkt Landets Forsvarsevne, som det er om at gjøre, og skulde disse Vaaben ikke kunne komme til Brug for Landarmeen, skal jeg sandelig ikke modsætte mig, at de blive leverede til Marinen for at forsøge dennes Rampdygtighed.

Det Standpunkt, hvorfra jeg i Særdeleshed vil bede det høie Thing om at betragte denne Sag, er, at man, ved kun at bevilge 1,800 Carabiner, reducerer Landets Forsvarsevne med 1,200 gode Skivevaaben, for hvilke der vil være rigelig Anvendelse, hvis vi skulde komme til at føre Krig. Det er denne Formindstelse i Forsvarsevnen, som jeg troer vel turde veie op imod det finansielle Hensyn, der forresten med Rette gjør sig gjældende. Jeg skal erindre det høie Thing om, at mit Forslag til Anskaffelsen af Infanterivaaben er et Minimum, og, dersom man vil tage Hensyn til